

Bildande av Storsvedens naturreservat i Rättviks kommun

Beslut

Länsstyrelsen i Dalarnas län beslutar med stöd av 7 kap 4 § miljöbalken att förklara det område som avgränsats på bifogad karta, bilaga 2, som naturreservat. Området är ca 16 ha och består av lundartad blandskog. Reservatets namn ska vara Storsveden.

Reservatets slutliga gränser utmärks i fält.

Länsstyrelsen fastställer samtidigt skötselplanen, enligt bilaga 3, med stöd av 3 § förordningen om områdesskydd enligt miljöbalken. Naturvårdsförvaltare ska vara Länsstyrelsen i Dalarnas län.

Uppgifter om naturreservatet

Namn	Storsveden
Kommun	Rättvik
Län	Dalarna
Natura 2000-beteckning	SE0620314 Storsveden
Församling/socken	Boda socken
Naturgeografisk region	Vågig bergkullterräng
Fastigheter	Gulleråsen 160:4 (Staten) Gulleråsen 2:5 Gulleråsen 34:9 Gulleråsen 1:29 – ej avslutad
Nyttjanderätter mm	-
Areal	Total areal: 15,8 ha Landareal: 15,8 ha Produktiv skogsmark: 15,0 ha

Syfte med naturreservatet

Bevara biologisk mångfald

Bevara områdets rikedom av örter samt andra internationellt, nationellt, eller regionalt, hotade arter. Här ingår bl a guckuskon som är ett skäl till att området anslutits till Natura 2000, EU's nätverk av skyddad natur.

Vårda och bevara värdefulla naturmiljöer

Bevara områdets huvudsakliga karaktär av örtrik lövblandad barrskog men att i övrigt låta skogen fritt utveckla de naturvärden som förknippas med naturskogar. I områdets västra delar, i anslutning till linden Storsvedsbästan, och i norra delen finns fortfarande rester kvar av de öppna slogmarker som för 100 år sedan dominerade området. Dessa öppna marker ska bevaras liksom det rikkärr som finns i reservatets nordvästra hörn, det senare ytterligare ett skäl till att området anslutits till Natura 2000.

Syftet ska nås genom

Föreskrifter för området

- Området undantas från skogsbruk och annan verksamhet som kan äventyra de växtsamhällen som är knutna till skogen och kärren

Skötsel i enlighet med skötselplan

- För att säkerställa att de delområden som idag har ett stort lövinslag består måste ett visst uttag av yngre gran göras regelbundet.
- För de delar av området som utgörs av rikkärr och öppen slogmark ska inväxande träd tas bort och regelbunden slåtter återupptas för att gynna floran och hindra att skogen tar över.
- För att skydda beståndet av guckusko från konkurrens från andra örter bör området där denna växer slås regelbundet. På sikt bör även inväxande gran tas bort.
- Jordningställande och underhåll av leder samt information om områdets värden.

Skäl för beslut

Prioriterade bevarandevärden

Storsveden utgör ett variationsrikt, kraftigt kuperat område av övergivna slätterängar. Hackslogarna domineras nu av lundartad blandskog med bl a 80-100 åriga aspar. Jordmånen är kalkrik och bördig, vilket tillsammans med de fuktiga betingelserna i området resulterat i en yppig vegetation med artrik örtflora, bl a med orkidén guckusko. Mycket allmänna är även vårärt, skogsvicker, blåsippa och skogsknipprot. Torta och måbär förekommer. Den rika förekomsten av stora lövträd utgör i sig god förutsättning för att de lavar, svampar och mossor som kräver dessa som substrat ska få fäste och kunna leva vidare i området.

De sumpigare delarna är klassificerade som kalkkärr/rikkärr. I stort sett hela området har klassificerats som nyckelbiotop av Skogsstyrelsen.

Natura 2000

Storsveden är utpekad som särskilt bevarandeområde i det internationella Natura 2000-nätverket. Syftet med Natura 2000-området SE0620314 Storsveden är att upprätthålla en gynnsam bevarandestatus för följande art/naturtyp:

- ☐ 1902 Guckusko
- ☐ 7230 Rikkärr

Miljömål

Utifrån regeringens proposition 2000/01:130 tog riksdagen i november 2001 beslut om generations- och delmål för 14 av de 15 miljö kvalitetsmål som tidigare antagits av riksdagen. Ett av dessa nationella miljö kvalitetsmål heter Levande skogar och har ett delmål som säger att ytterligare 320 000 ha skyddsvärd skogsmark i landet ska skyddas som naturreservat till år 2010, räknat från 1998. Ur ett riksperspektiv är få äldre lövsuccessioner samt högbonitetsskogar skyddade genom instiftande av naturreservat. Skyddet av skogen i Storsveden är därför, förutom ett led i att uppfylla miljömålet Levande skogar, även ett led i att vårda och bevara dessa naturmiljöer. Sverige har också ett internationellt ansvar för att skydda kalkbarrskogar vilket Storsveden även utgör ett exempel på.

Ett delmål av det 16'de miljö kvalitetsmålet Ett rikt växt och djurliv är att upprätta åtgärdsprogram för bevarandet av en mängd arter och naturtyper i landet, däribland naturtypen rikkärr. Skyddet av Storsveden är därför även ett led i att uppfylla detta miljö kvalitetsmål.

Motiv för bildande av naturreservat

Skyddsform

De främsta hoten mot naturvärdena är dels att skogen kalavverkas men också att skogen växer sig så tät att lövträden och den örtrika markfloran missgynnas. Områdets storlek, och behovet av regelbundna skötselåtgärder, talar för att naturreservat är det lämpligaste skyddsinstrumentet för att långsiktigt bevara värdena.

Beslutet följer de riktlinjer som gäller för länsstyrelsens prioritering av områdesskydd.

Avvägning mellan allmänna och enskilda intressen

Länsstyrelsen bedömer att områdets värden bäst ges ett långsiktigt skydd genom bildande av naturreservat. Föreskrifterna är anpassade till naturreservatets syften och värden. De är främst avsedda att begränsa skador på mark samt växt- och djurliv. Med hänsyn till områdets värden och naturreservatets syften kommer pågående markanvändning att avsevärt försvåras. Vid en avvägning mellan enskilda och allmänna intressen i enlighet med 7 kap 25 § miljöbalken finner Länsstyrelsen att föreskrifterna inte går längre än vad som krävs för att syftet med skyddet ska tillgodoses.

Beslutet är förenligt med hushållningsbestämmelserna för mark och vattenområden enligt 3 kap. miljöbalken

Planeringsbakgrund

Riksintresseområden

Området ligger inom friluftslivets riksintresseområde nr 13, benämnt Siljansområdet samt naturvårdens riksintresseområde 81 Dalbyn-Gulleråsen. Instiftandet av Storsvedens naturreservat är en åtgärd som gynnar de värden som riksintresseområdena ska värna.

Översiktsplan

Området ligger inom Rättviks kommuns översiktsplan från 1992 och är där uppmärksammat under koden NF 252. Instiftandet av ett naturreservat för området överensstämmer med översiktsplanens mål.

Fornminnesregistret

Linden Storsvedsbästan är registrerad som objekt nr 10:1 i Riksantikvarieämbetets fornminnesregister för Boda socken.

Natura 2000

Området är utpekad som Natura 2000-område enligt 7 kap 27§ miljöbalken med beteckningen SE0620314 Storsveden. Fastställandedatum för aktuell bevarandeplan är 2007-01-22.

Naturminne

Ett naturminnesskydd är sedan 1997 instiftat för linden Storsvedsbästan (20 FS 1997:51).

Reservatsföreskrifter

För att säkerställa syftet med reservatet förordnar Länsstyrelsen att nedan angivna föreskrifter ska gälla. Föreskrifterna gäller utöver vad som gäller enligt lag eller annan författning.

Föreskrifterna ska inte utgöra hinder för de åtgärder som behövs för att nå syftet med reservatet och som anges i skötselplanen. Detsamma gäller för uppföljning av kvalitetsmål. Vidare ska föreskrifterna heller inte utgöra hinder för normalt underhåll av den traktorväg som leder genom området.

A Föreskrifter enligt 7 kap 5 § miljöbalken om inskränkningar i rätten att använda mark- och vattenområden.

I naturreservatet är det förbjudet att:

1. anordna upplag, gräva, schakta, dika, dämna eller på något sätt skada mark eller vatten
2. avverka skog och utföra skogsvårdande åtgärd samt att upparbeta och ta bort dött träd eller vindfälle
3. gödsla, sprida aska eller använda bekämpningsmedel
4. framföra motordrivet fordon i terrängen, gäller både barmark och snötäckt mark, med följande undantag:
 - den traktorväg som löper genom reservatet, parallellt med dess södra och västra gräns omfattas inte av förbudet.
 - transportera ut älg, björn, större hjortvilt eller vildsvin med fordon som inte ger skador på mark eller vegetation. Undantaget gäller dock inte i skötselområde 3A och 3D, se bilaga 3.
 - för tjänstemän i sjukvårds-, polis- eller räddningsärenden. Insatsen ska omgående anmälas till Länsstyrelsen.
5. plantera in växter eller djur
6. anlägga mark- eller luftledning, uppföra ny byggnad, mast eller annan anläggning med följande undantag:
 - tillfälliga jaktpass av naturmaterial får uppföras – men sikt- och skjutgator får inte röjas.
7. bedriva jakt med fälla och snara.
8. upplåta korttidsjakt inom naturreservatet
9. utfodra djur, lägga ut åtel eller vidta andra åtgärder för att locka/samla djur till vissa platser

B Föreskrifter enligt 7 kap 6 § miljöbalken om förpliktelser för ägare och innehavare av särskild rätt till fastigheter att tåla visst intrång.

Markägare och innehavare av särskild rätt till marken förpliktigas tåla att följande anordningar utförs och åtgärder vidtas för att tillgodose syftet med reservatet:

1. utmärkning av reservatet, uppsättning av informationstavlor samt anläggning och underhåll av leder och andra anläggningar för friluftslivets behov
2. skötsel av naturreservatet sker genom t.ex. gallring eller slätter
3. undersökningar för uppföljning av skötselplanen och reservatets syfte

I den till detta beslut hörande skötselplanen (bilaga 3) framgår i detalj var anordningar ska utföras och åtgärder vidtas.

C Föreskrifter enligt 7 kap 30 § miljöbalken om rätten att färdas och vistas inom reservatet samt om ordningen i övrigt inom reservatet.

Föreskrifterna under punkten C gäller även fastighetsägare och innehavare av särskild rätt till fastighet när de inte utnyttjar sin rätt att bruka fastigheten

I naturreservatet är det förbjudet att:

1. skada växande eller döda – stående eller omkullfallna – träd, stubbar och buskar
2. framföra motordrivet fordon i terrängen, gäller både barmark och snötäckt mark, med följande undantag
 - med länsstyrelsens tillstånd får markägare till fastigheter som gränsar till reservatet utföra transporter till och från traktornvägen genom reservatet med fordon som inte ger skador på mark eller vegetation.

Utan länsstyrelsens tillstånd är det förbjudet att:

3. gräva upp växter, plocka mossor, lavar och vedlevande svampar eller samla in djur
4. genomföra eller bedriva tävlingar, lägerverksamhet och andra större eller återkommande organiserade arrangemang.

Motiv till föreskrifter, undantag mm

I punkterna A1; A3 förbjuds sådana mänskliga aktiviteter som kan omvandla mark och vatten och påverka de naturgivna förutsättningarna för de organismer som idag lever i området.

I punkt A2 förbjuds alla former av avverkningar och skogsskötselåtgärder i produktionssyfte, vilket är en förutsättning för att områdets värden ska bibehållas. Denna föreskrift innebär att bestämmelserna i skogsvårdslagen och Skogsstyrelsens föreskrifter om bekämpning av skadeinsekter och tillvaratagande av skadad skog inte ska gälla inom naturreservatet. Uppkommer insektskador på skog i anslutning till naturreservatet som en följd av att åtgärder för insektsbekämpning inte vidtagits inom reservatet ska frågan om ersättning bedömas enligt skadeståndsrättsliga regler.

I punkt A4 förbjuds terrängkörning. Terrängkörning med motordrivna fordon ger vegetations- och markskador, särskilt om tunga fordon används eller om körning sker i våtmarker, vilket skadar den biologiska mångfalden och minskar upplevelsen av ett "orört" område. Undantag för uttransport av älg, björn, större hjortvilt och vildsvin bedöms kunna ske med fordon som inte skadar den biologiska mångfalden samtidigt som omfattningen är så begränsad att friluftslivet, vid avvägning mot jaktintresset, får tåla eventuella störningar. De undantagna djuren överensstämmer med dem som anges i terrängkörningsförordningen. Lämpligen bör små lätta fordon nyttjas, helst banddrivna. Men från detta undantag har rikkärret i norr och guckuskoområdet i söder, betecknat 3A och 3D i skötselplanen, exkluderats de bedöms vara allt för sårbara även för sådana transporter. För motverka osäkerhet vid framtida dispensprövningar huruvida traktorvägen genom reservatet ska omfattas av terrängkörningsförbudet eller inte är den medtagen som ett undantag i föreskriften.

I punkt A5 förbjuds inplanterandet av växter eller djur i området. Främmande organismer kan utgöra ett hot mot de som finns där sedan tidigare genom att konkurrera med dessa om näring eller utrymme.

I punkt A6 förbjuds alla slags anläggningar. Detta inkluderar jakttorn och jaktpass av permanent typ med väggar, tak eller dylikt. Enkla tillfälliga jaktpass av "naturmaterial" d.v.s. av standardtyp med slänor/granris eller mobila tak/vindskydd som endast används under själva jakten får dock skapas. Jaktpass inklusive eventuella skjutvinklar får markeras diskret med märkt småfågelholk i naturmaterial.

I punkt A7 förbjuds jakt med fälla och snara. Jakt med fällor bedöms ej vara av samma starka allmänna intresse som annan jakt, utan bedrivs främst i beståndsreglerande syfte. Utgångspunkten bör därför vara att endast tillåta jakt med fällor om det finns skäl att reglera specifika arter. Utestående fällor minskar också upplevelsen av ett 'orört' område och kan upplevas negativt av friluftslivet.

I punkt A8 förbjuds korttidsjakt. Jaktutövarna ska ha en ingående kunskap om områdets naturvärden/skyddsbehov och vilka hänsyn som behöver tas vad gäller bl.a. jaktens omfattning och utövning. Jaktgäster accepteras endast om de medföljer nyttjanderättsinnehavare – d.v.s. de ska bedriva jakt tillsammans.

I punkt A9 förbjuds utfodring (åtling) av vilt. Orsaken är att djur koncentreras till området kring utfodringsplatsen vilket kan leda till att vegetationen skadas där genom tramp. Andra negativa effekter är den gödslande effekt foderspill och djurens spillning har på marken samt att betetrycket på unga lövträd i området ökar. Detta är inte önskvärt inom naturreservat. Som utfodring eller åtling betraktas inte kvarlämnad älgränta efter skjuten älg liksom att mata småfåglar. Det är också tillåtet att sätta ut saltsten men dessa bör placeras så skador på vegetationen minimeras. Exempelvis är det ytterst olämpligt att placera dessa vid rikkärr eller andra platser med ytligt markvatten.

Punkterna B1 – B3 medger att vissa åtgärder får vidtas i reservatet. Länsstyrelsen bedömer att nyttan med dessa åtgärder är avsevärd. De delar som är i restaureringsbehov kräver åtgärder för att höga naturvärden ska uppnås. Information om reservatet samt anläggningar för friluftslivet bedöms idag ofta som högst angeläget för att tillmötesgå det rörliga friluftslivet. Forskning och uppföljning ingår som en naturlig del i reservat av denna karaktär.

Punkt C1 och C3 innebär förbud att skada vegetation mm. Skogens träd är grunden för reservatets värden och får inte skadas. Matsvamp och bär får plockas i reservatet. Förekomsten av ett flertal värdefulla organismer motiverar skydd mot sådan plockning och insamling som kan inverka menligt på berörda populationer. Det är dock angeläget att undersökningar och insamlingar som förbättrar kunskapen om reservatets organismvärld kan ske. Normalt bör sådana undersökningar kunna medges under förutsättning att de har ett allmänt intresse, att undersökningsmetoden inte orsakar bestående skada och att resultaten tillgängliggörs.

I Punkt C2 förbjuds all terrängkörning. Fordonstrafik utanför traktorvägen skulle utgöra en allvarlig störning och medföra slitageskador.

Ett tillståndspliktigt undantag gäller för markägare som är hänvisade till traktorvägen som löper genom reservatet för att nå och transportera ut timmer från sina marker. Detta gäller då främst de skiften som ligger utanför reservatets södra och västra gräns men även andra kan komma i fråga om några andra vägar inte praktiskt, eller ekonomiskt, kan motiveras. För att tillstånd ska lämnas är det viktigt att transportererna sker på så torra marker som möjligt och/eller vid sådan årstid att marken är naturligt upptorkad eller frusen. Transporterna får inte riskera att förstöra några kända naturvärden i området.

Likaså bör så lätta, och smidiga fordon, som möjligt nyttjas. Om tillstånd ska lämnas för transporter med större fordon vars nyttjande ofta ger upphov till mark- och vegetationsskador, måste den sökande övertygande kunna visa dels varför en mindre maskinpark inte kan nyttjas, samt att de metoder och de vägsträckningar man kommer att nyttja inte lämnar permanenta spår i mark och vegetation.

Punkt C4. Fler besökare i reservatet är normalt positivt. Olika organiserade arrangemang kan dock, om de bedrivs i olämplig omfattning, på olämpligt sätt, på olämplig plats eller under olämplig tid, störa andra besökare och negativt påverka naturmiljön. För att motverka sådana negativa effekter av en organiserad verksamhet så krävs därför tillstånd av länsstyrelsen. Länsstyrelsen kan då ställa villkor och anvisa passande plats etc.

Ärendets handläggning

Planer på att instifta ett skydd för Storsveden har funnits sedan mitten av 1970-talet. Av denna anledning genomfördes en inventering av området 1978 av Lennart Landenmark på Länsstyrelsens initiativ. Planerna fullföljdes dock aldrig på grund av att ekonomiska medel saknades, men de data som då insamlades har nyttjats under de senaste årens arbete med att instifta ett reservat.

Rättviks kommun tog initiativ till att instifta ett naturminnesskydd för linden 'Storsvedsbästan' år 1997 och har sedan dess genomfört viss skyltning och skötsel i anslutning till denna.

Det som åter aktualiserade instiftandet av ett skydd för en större del av området var 2003 års beslut att låta området ingå i Natura 2000. Skälet till detta var förekomsten av guckusko och naturtypen rikkärr.

I början av 2006 gav så Naturvårdsverket klartecken till att arbetet med att instifta ett reservat kunde påbörjas. Under sommaren samma år genomfördes såväl en florainventering, som en översiktlig naturvärdesinventering för att fördjupa kunskaperna om området och skapa underlag för ett slutligt ställningstagande om vilka marker reservatet skulle inbegripa.

I slutet av oktober samma år hölls ett informationsmöte för sakägarna om det förestående reservatsbildningsarbetet och via en enkät, som sändes ut efter mötet, erbjöds dessa lämna synpunkter på det som avhandlats. Via enkäten framkom bl.a. angränsande fastigheters behov att kunna transportera ut virke via traktorvägen genom reservatet. Vid de diskussioner som senare fördes om saken med områdets vägsamfällighetsförening förtydligades andra markägares behov att nyttja vägen för virkestransporter samt föreningens önskemål om en rustning av vägen. Då en rustning kan äventyra de värden reservatet ska skydda har Länsstyrelsen valt att primärt verka för lösningar som gör att trafiken genom reservatet minskas, se skötselplanen för mer detaljer.

Via enkäten lämnades också förslaget 'Jällibänsänget' som ett alternativt namn för reservatet. I slutänden togs dock beslutet att behålla det gamla namnet då det bl.a. visade sig att en majoritet bland sakägarna föredrog detta namn.

En beställning om inmätning av reservatsgräns och fastigheter sändes in till Lantmäteriet i april 2006 men på grund av hög arbetsbelastning kunde inte detta arbete slutföras förrän till våren 2008.

Ekonomiska värdeutlåtanden av områdets fastigheter upprättades under sommaren 2008 av företaget NAI Svefa AB och ersättningsförhandlingar med markägarna påbörjades under hösten samma år av samma företag. Förhandlingarna har lett till att den största delen av marken försålts till staten. I slutet av mars 2010 hade endast två markägare valt inträngsersättning, representerade 0,3 ha av ytan. Vid denna tidpunkt återstod en oavslutad förhandling i ärendet, motsvarande ca 2 ha.

Beslutshandlingarna sändes på remiss i december 2009. Synpunkter inkom bl a från SGU som förutom vissa justeringar av texten rörande geologin i området även ansåg att prospektering skulle tillåtas i reservatet. Länsstyrelsen tillmötesgick inte detta önskemål av flera skäl. Områdets storlek gör det osannolikt att en prospekteringsverksamhet måste förläggas inom reservatet. Om så ändå är

fallet behöver länsstyrelsen ha inflytande över denna så inte naturvärdena kommer till skada. Prospekteringsverksamhet inom reservatet handläggs vanligen som dispensärenden, så och i detta fall.

Synpunkter inkom också från Gulleråsens samfällighetsförening som menade att tillståndspliken för att köra från traktorvägen i reservatet till angränsande fastigheter, skulle tas bort när de permanenta avfarter som omtalas i skötselplanen kommit till stånd. Länsstyrelsen tillmötesgick inte denna begäran då tillståndsplikten gör det möjligt för myndigheten att dirigera om trafiken om mark och naturvärden skulle skadas av trafiken. Vidare ansåg föreningen att det skulle klargöras att de förstärkningsåtgärder av traktorvägen som omtalas i skötselplanen inte skulle drabba markägare och samfällighetsföreningen ekonomiskt. Föreningen informerades brevlades att alla rustningsåtgärder som länsstyrelsen tar initiativ till för att iordningställa vägen för reservatets skötsel och besökare kommer att bekostas av statliga medel. Åtgärder utöver detta kan genomföras i den mån de som har nytta av åtgärderna finansierar dem och åtgärderna inte står i konflikt med reservatets föreskrifter och syfte. I samma utskick förtydligades också hur länsstyrelsen ska verka för lösningar som minskar trafiken på traktorvägen, något föreningen efterfrågat. Detta föreslås ske genom att länsstyrelsen väcker frågan i föreningen, i egenskap av medlem på grund av de andelstal man övertar i samband med reservatsbildningen.

Rättviks kommun informerade att när väl naturreservatet vunnit laga kraft kommer man att upphäva det kommunala naturminne som instiftats för linden Storsvedsbästan. Anledningen är att då trädet får ett likartat skydd via naturreservatet blir det enklare om länsstyrelsen står som ensam förvaltare av området.

Upplysningar

Andra föreskrifter som gäller för området

Sedan 1997 finns ett naturminnesskydd instiftat för linden 'Storsvedsbästan' på initiativ av Rättviks kommun (20 FS 1997:51). Skyddet omfattar en 10x10 m stor ruta med trädets rot som centrum. Föreskrifterna för naturminnet är mycket lika de som gäller för det nu instiftade naturreservatet, det är mer formuleringar än sakinhåll som skiljer dem åt.

Dispens från föreskrifter mm

Om det finns särskilda skäl får Länsstyrelsen med stöd av 7 kap 7 § miljöbalken medge tillstånd eller dispens från meddelade föreskrifter för naturreservatet.

Ersättningstalan

Förhandling om ersättning pågår mellan staten och sakägarna. Reglerna för sådan ersättning återfinns i 31 kap. 4, 5 och 13 §§ miljöbalken. Av 31 kap. 13 § framgår att sakägare under de förutsättningar som där anges måste väcka talan hos miljödomstolen inom ett år från det att beslutet vunnit laga kraft för att inte förlora sin rätt till ersättning.

Kungörelse

Beslutet kungörs på det sätt som gäller för författningar i allmänhet. Beslutet delges sakägarna enligt sändlista med delgivningskvitto. Föreskrifterna enligt 7 kap 30 § miljöbalken träder i kraft omedelbart, även om beslutet överklagas.

Överklagan

Beslutet kan överklagas till Regeringen, Miljödepartementet, se bilaga 4 (formulär 6).

Beslutande

Beslut i detta ärende har fattats av landshövding Maria Norrfalk.

I den slutliga handläggningen deltog även jurist Gunilla Garbergs, bitr. länsantikvarie Tommy Nyberg, planarkitekt Beate Löfvenberg, funktionssamordnare Jemt Anna Eriksson och naturskyddshandläggare Jonas Bergstedt, den sistnämnde föredragande.

Maria Norrfalk
Landshövding

Jonas Bergstedt
Naturskyddshandläggare

Bilagor:

- Bilaga 1 Översiktskarta
- Bilaga 2 Beslutskarta
- Bilaga 3 Skötselplan
- Bilaga 4 Formulär 6 – Hur man överklagar till regeringen

I beslutet har även följande personer deltagit

Gunilla Garbergs Tommy Nyberg Beate Löfvenberg Jemt Anna Eriksson
--